Europa-Parlamentet
2024-2029

VEDTAGNE TEKSTER

P10_TA(2026)0229

Den politiske undertrykkelse og humanitære situation i Cuba

Europa-Parlamentets beslutning af 18. juni 2026 om den politiske undertrykkelse og humanitære situation i Cuba (2026/2735(RSP))

Europa-Parlamentet,

– der henviser til sine tidligere beslutninger om situationen i Cuba, navnlig beslutning af 19. september 2024 om sagen om José Daniel Ferrer García i Cuba[1], beslutning af 29. februar 2024 om den kritiske situation i Cuba[2] og beslutning af 12. juli 2023 om status for aftalen om politisk dialog og samarbejde mellem EU og Cuba i lyset af den højtstående repræsentants nylige besøg på øen[3],

– der henviser til aftalen om politisk dialog og samarbejde mellem Den Europæiske Union og dens medlemsstater på den ene side og Republikken Cuba på den anden side[4], som blev undertegnet i december 2016, og som har fundet midlertidig anvendelse siden den 1. november 2017, og navnlig til menneskerettighedsklausulen i aftalens artikel 1, stk. 5, og suspensionsklausulen i artikel 85, stk. 3, litra b),

– der henviser til, at Parlamentet den 5. juli 2017 godkendte aftalen om politisk dialog og samarbejde på betingelse af en håndgribelig forbedring af situationen for menneskerettighederne og de grundlæggende frihedsrettigheder i Cuba,

— der henviser til den globale EU-ordning for menneskerettighedssanktioner (EU's Magnitskij-lov),

– der henviser til verdenserklæringen om menneskerettighederne, den

---

1 EUT C, C/2024/7213, 10.12.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2024/7213/oj.
2 EUT C, C/2024/6748, 26.11.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2024/6748/oj.
3 EUT C, C/2024/4001, 17.7.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2024/4001/oj.
4 EUT L 337I af 13.12.2016, s. 3, ELI: http://data.europa.eu/eli/agree_internation/2016/2232/oj.

internationale konvention om borgerlige og politiske rettigheder, FN's konvention mod tortur og anden grusom, umenneskelig eller nedværdigende behandling eller straf og FN's konvention om barnets rettigheder, som Cuba er part i,

– der henviser til rapporterne fra den ikkestatslige organisation (NGO) Prisoners Defenders, navnlig udgaven fra maj 2026 af dens månedlige rapport, der blev offentliggjort den 11. juni 2026, og som omfatter tortur, strukturel krænkelse af retten til en retfærdig rettergang, "prækriminel social farlighed", digital overvågning og tvungen fejlernæring i cubanske fængsler,

– der henviser til den fælles høring i Udenrigsudvalget og Underudvalget om Menneskerettigheder om menneskerettighedssituationen i Cuba, der blev afholdt den 5. maj 2026, og til erklæringerne fra ordføreren for Cuba fra Den Interamerikanske Kommission for Menneskerettigheder (IACHR), Stuardo Ralón Orellana, og fra den cubanske oppositionsleder og tidligere politiske fange José Daniel Ferrer,

– der henviser til de taler, som næstformanden i Kommissionen/Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik (NF/HR), Kaja Kallas, holdt på Parlamentets plenarmøde, navnlig dem af 6. maj 2025 og 19. maj 2026, og til menneskerettighedsdialogerne mellem EU og Cuba,

– der henviser til erklæringerne fra IACHR om Cuba af 25. marts 2026,

– der henviser til den frihedsaftale (befrielsesaftale), der blev undertegnet i Miami den 2. marts 2026 af de cubanske oppositionskoalitioner, Pasos de Cambio og Asamblea de la Resistencia Cubana (ARC),

– der henviser til rapporten fra Den Interamerikanske Kommission for Menneskerettigheder af 12. juni 2023 om sagen om rettighedsforkæmperne Oswaldo Payá og Harold Cepero i Cuba,

– der henviser til det anklageskrift, der blev offentliggjort den 20. maj 2026 ved United States District Court for the Southern District of Florida, hvori Raúl Castro og fem andre embedsmænd blev tiltalt i forbindelse med nedskydningen i 1996 af to civile fly, der tilhørte organisationen Brothers to the Rescue,

– der henviser til forretningsordenens artikel 136, stk. 2 og 4,

A. der henviser til, at over fem årtiers politiske og økonomiske valg fra det cubanske kommunistiske regimes side har ført landet ud i en dyb krise med strømafbrydelser på op til 22 timer om dagen, akut mangel på fødevarer, vand, brændstof og medicin og udbredt fattigdom under et forfatningsmæssigt forankret etpartistyre, der har varet i mere end 67 år, og hvor det er den eneste tilladte politiske kraft; der henviser til, at dette sammenbrud af en politisk og økonomisk model,

der bygger på stilstand, undertrykkelse og modstand mod forandring, som forværres af fraværet af frie, retfærdige og konkurrenceprægede valg og forbuddet mod politisk pluralisme, bringer Cuba stadig tættere på kendetegnene ved en fejlslagen stat og udgør en antidemokratisk anomali i regionen;

B. der henviser til, at Cuba ifølge NGO'en Prisoners Defenders havde en rekord på 1 281 politiske fanger i slutningen af maj 2026, herunder mindreårige – hvoraf nogle sidder i topsikrede fængsler sammen med voksne – og mange tilbageholdte med alvorligt dårligt helbred, herunder idrætsudøvere, kunstnere, uafhængige journalister og fredelige aktivister; der henviser til, at organisationen dokumenterer systematisk tortur, seksuel vold og dødstrusler mod tilbageholdte og i en statistisk repræsentativ undersøgelse konstaterede, at alle undersøgte politiske fanger, herunder mindreårige, havde været udsat for tortur og var blevet nægtet lægebehandling på baggrund af tilbagevendende mønstre med vilkårlig tilbageholdelse og isolationsfængsling, tvungen midlertidig forsvinding og chikane af familier; der henviser til, at sagen om José Daniel Ferrer, grundlægger af Den Cubanske Patriotiske Union og samvittighedsfange, som Parlamentet gentagne gange har krævet løsladt, er symbolsk for regimets metoder og resulterede i hans tvungne eksil i oktober 2025;

C. der henviser til, at almindelige cubanere i deres dagligdag oplever sygehuse, der er ude af stand til at fungere normalt og uden basale lægemidler, og hvor patienterne må medbringe deres egne forsyninger, samt kronisk mangel på fødevarer og vand og livsfornødenheder, der kun kan købes i butikker, der handler i udenlandsk valuta, hvilket er uden for almindelige statslønningers budget; der henviser til, at ifølge det cubanske observatorium for menneskerettigheder lever 89 % af familierne i ekstrem fattigdom, og at 7 ud af 10 cubanere må springe måltider over, mens FN rapporterer om et efterslæb på over 96 000 udestående operationer, herunder 11 000 for børn, og at ca. 1 millioner mennesker er afhængige af transport af vand, der er begrænset af mangel på diesel;

D. der henviser til, at EU i april 2026 frigav yderligere 2 mio. EUR i humanitær bistand ud over de 4 mio. EUR, der allerede er afsat i år til den caribiske region, for at støtte humanitære partnere, der leverer akut nødhjælp til de mest sårbare; der henviser til, at FN's ajourførte handlingsplan for Cuba, der har til formål at hjælpe omkring to millioner mennesker, fortsat er alvorligt underfinansieret, idet FN har mobiliseret 26,2 mio. USD, og der fortsat er et underskud på 68 mio. USD;

E. der henviser til, at den kumulative inflation i de seneste fire år overstiger 500 %, mens en statslønning ligger på 15-25 USD om måneden til det sorte markeds kurs – den eneste realistiske kurs i landet; der henviser til, at regimet har gjort landet afhængigt af

importeret brændstof, og da dets traditionelle leverandører Rusland og Venezuela har indskrænket leverancerne, er energikrisen blevet dybere, hvilket kulminerede i det nationale elsystems fuldstændige sammenbrud i flere dage i oktober 2024, hvilket efterlader 11 millioner mennesker uden strøm;

F. der henviser til, at Cuba i dag importerer over 70 % af de fødevarer, det forbruger – i et frugtbart tropisk land, der engang var en af verdens største sukkerproducenter – et sammenbrud, der er et direkte resultat af årtiers kollektiviseret, statskontrolleret og militariseret landbrug og af en uproduktiv økonomisk model;

G. der henviser til, at den humanitære nødsituation ikke skyldes nogen embargo udefra, men er en direkte konsekvens af regimets egen model og egne svigt, nemlig militariseringen og statsmonopoliseringen af økonomien, undertrykkelsen af det frie initiativ og omdirigeringen af ressourcer til sikkerhedsapparatet på bekostning af fødevarer, lægemidler og elektricitet, som befolkningen har hårdt brug for; der henviser til, at denne model er inkorporeret i det korrupte militære konglomerat GAESA, som kontrollerer næsten halvdelen af øens økonomi, ikke er ansvarlig over for nogen og lægger beslag på regimets indtægter i hård valuta – herunder fra de lægelige missioner, som FN har sammenlignet med tvangsarbejde - selv om hospitalerne står uden basale forsyninger; der henviser til, at denne krise ikke kan adskilles fra årtiers statslig undertrykkelse, og at yderligere ustabilitet risikerer at få alvorlige humanitære, migrationsmæssige og sikkerhedsmæssige konsekvenser;

H. der henviser til, at forbindelserne mellem EU og Cuba er reguleret af aftalen om politisk dialog og samarbejde, hvis erklærede mål var, at regimet gradvist ville åbne op og forbedre borgernes situation; der henviser til, at regimet næsten ni år efter Parlamentets godkendelse af aftalen om politisk dialog og samarbejde ikke har gjort nogen væsentlig åbning overhovedet, men i stedet har intensiveret undertrykkelsen, forfulgt afvigende meninger og øget antallet af politiske fanger, samtidig med at den økonomiske situation er blevet forværret til uacceptable niveauer; der henviser til, at aftalen ikke har opfyldt sit centrale formål, og at NF/HR har anerkendt, at aftalen ikke har opfyldt sine mål og nu er ved at blive revideret;

I. der henviser til, at afvisning af regimet er udbredt både på og uden for øen – hvilket fremgår af tilbagevendende demonstrationer og "pot-banging"-protester (cacerolazo) og af den største udvandring i Cubas historie, hvor hundredtusindvis forlader landet for at søge en bedre fremtid - mens mange, der flygtede eller blev tvunget ud, ikke har lov til at vende tilbage og forbliver i eksil; der henviser til, at regimets eneste reaktion på kravene om forandring har været at forskanse sig og optrappe sin undertrykkelse;

J. der henviser til, at brutal og ubønhørlig undertrykkelse er den eneste

mekanisme, der holder regimet kørende; der henviser til, at tusindvis i juli 2021 spontant gik på gaden i over 50 forskellige byer med krav om "frihed!" – den største protestbølge siden 1994 – kun for at blive knust af civilklædte politifolk, paramilitære grupper og revolutionære lokalkomitéer (Comités de Defensa de la Revolución); der henviser til, at hundredvis er blevet vilkårligt fængslet, og at over 700 personer er blevet retsforfulgt i summariske retssager, som Parlamentet har fordømt som værende skueprocesser, og er blevet idømt op til 25 års fængsel for at protestere fredeligt, hvilket kan udgøre forbrydelser mod menneskeheden; der henviser til, at regimet derigennem har villet statuere et eksempel med det budskab, at enhver person, der protesterer, risikerer at miste sit arbejde, sin frihed, sin familie eller sit liv;

K. der henviser til, at regimet konsekvent nægter Europa-Parlamentets delegationer, FN's særlige rapportører og uafhængige observatører adgang og insisterer på at udelukke den demokratiske opposition og det uafhængige civilsamfund fra enhver politisk dialog;

L. der henviser til, at der i de seneste måneder har fundet drøftelser sted mellem regimet og den amerikanske regering, hvis indhold endnu ikke er offentliggjort, og at regimet har anerkendt forhandlingerne med Washington; der henviser til, at USA har vedtaget målrettede sanktioner mod højtstående personer i regimet og mod dets sikkerheds- og militærapparats institutioner med regimets undertrykkelse i landet og dets fjendtlige aktiviteter i udlandet som begrundelse; der henviser til, at en eventuel normaliseringsproces ikke må ske på bekostning af menneskerettighederne eller fritage regimet for ansvar;

M. der henviser til, at regimet har et tæt militært samarbejde med Den Russiske Føderation, og at der er forlydender om, at tusinder af cubanske statsborgere er blevet hvervet til at kæmpe i Ruslands angrebskrig mod Ukraine, hvilket er uforeneligt med ånden i aftalen om politisk dialog og samarbejde og i strid med EU's sikkerhedsinteresser; der henviser til, at et russisk ejet tankskib med ca. 730 000 tønder råolie ved udgangen af marts 2026 fik lov til at lægge til ved Cubas nordkyst;

N. der henviser til, at over 50 cubanske oppositions- og civilsamfundsorganisationer på øen og i eksil den 2. marts 2026 fremlagde en køreplan for overgang til demokrati, den såkaldte befrielsesaftale eller frihedsaftale, der er opdelt i tre faser, nemlig befrielsesfasen, stabiliserings- og genopbygningsfasen og demokratiseringsfasen, som skal munde ud i afholdelsen af frie, retfærdige flerpartivalg overvåget af observatører fra det internationale samfund; der henviser til, at enhver overgang skal være cubansk ledet og skal være åben for deltagelse af alle cubanere, i deres hjemland og i diasporasamfund;

1. fordømmer på det kraftigste det cubanske regimes systematiske

undertrykkelse – navnlig tortur, seksuel vold, dødstrusler, tvungen fejlernæring, masseovervågning, tvangsarbejde og retslig forfølgelse af politiske fanger, demonstranter, systemkritikere, studerende, religiøse ledere og menneskerettighedsforkæmpere – og fængsling af børn; udtrykker sin fulde solidaritet med det cubanske folk og med alle dem, der forfølges for at forsvare deres grundlæggende rettigheder, herunder lederne af den historiske og nye demokratiske opposition og uafhængige borgerbevægelser;

2. kræver øjeblikkelig og betingelsesløs løsladelse af alle politiske fanger og af alle personer, der tilbageholdes vilkårligt for at udøve deres grundlæggende rettigheder, herunder mindreårige, et stop for tortur og mishandling, øjeblikkelig adgang til frie og retfærdige retssager og til lægebehandling for personer med alvorligt dårligt helbred og fuld erstatning til torturofre; kræver, at regimet giver uhindret adgang til Den Internationale Røde Kors Komité, FN's særlige rapportører og procedurer, en delegation fra Europa-Parlamentet og uafhængige observatører til alle frihedsberøvelsessteder, og beklager dets gentagne afvisning heraf;

3. mener, at den eneste vej ud af den nød, fattigdom og isolation, som det cubanske folk lever under, er gennemgribende økonomiske og politiske forandringer, som hurtigst muligt skal munde ud i en overgang til et fuldt flerpartidemokrati, hvor systemkritikere ikke bliver udsat for forfølgelse, fængsling, tortur eller mord, og hvor de grundlæggende rettigheder og frihedsrettigheder bliver respekteret gennem inklusiv dialog om denne overgang uden begrænsninger;

4. opfordrer indtrængende det cubanske regime til at foreslå bæredygtige og meningsfulde økonomiske reformer, der sikrer retssikkerhed og støtter uafhængige økonomiske aktører, private initiativer, investeringer og frihedsrettigheder, som afgørende forudsætninger for at undgå sammenbrud;

5. opfordrer de cubanske myndigheder til at beskytte menneskerettighederne og sikre retten til frit at deltage i fredelige forsamlinger og retten til ytringsfrihed uden forskelsbehandling på grundlag af politiske synspunkter; fordømmer på det kraftigste alle krænkelser af borgerlige og politiske rettigheder og frihedsrettigheder, herunder vilkårlig tilbageholdelse, mishandling, tortur, begrænsninger af ytringsfriheden, foreningsfriheden og retten til frit at deltage i fredelige forsamlinger, chikane af uafhængige journalister, menneskerettighedsforkæmpere og civilsamfundsaktører og uforholdsmæssig brug af strafferetlige sanktioner mod fredelige demonstranter;

6. gentager sine tidligere holdninger vedrørende aktiveringen af suspensionsklausulen i aftalen om politisk dialog og samarbejde og opfordrer NF/HR og medlemsstaterne til at gøre det klart, at medmindre der tages klare, konkrete og væsentlige skridt i retning af at indføre sådanne ændringer – herunder et klart forslag til en

køreplan for demokratisk overgang i Cuba, øjeblikkelig og betingelsesløs løsladelse af næsten 1 300 politiske fanger og tilladelse til cubanere, der er tvunget til at tage den smertefulde vej i eksil, til at vende tilbage uden repressalier – på kort sigt, bør EU uden yderligere forsinkelse gå videre med at suspendere aftalen om politisk dialog og samarbejde, som systematisk er blevet overtrådt af det cubanske regime;

7. opfordrer til målrettede foranstaltninger i henhold til EU's Magnitskij-lov mod dem, der er ansvarlige for undertrykkelsen, begyndende med de mest højtstående embedsmænd i regimet, herunder Miguel Díaz-Canel og den øverste kommandovej i sikkerheds-, rets- og fængselsapparatet, og mod GAESA's ledelse;

8. opfordrer regimet til at afskaffe de prækriminelle mekanismer i alle former, der anvendes til at bringe borgere til tavshed og fængsle dem vilkårligt, og til at løslade alle dem, der er blevet dømt under dem, uden at der er begået nogen forbrydelse;

9. opfordrer til en uafhængig international undersøgelse af fængselsforholdene, brugen af tvungen fejlernæring og dødsfald under fængsling;

10. fordømmer regimes materielle støtte til Ruslands angrebskrig mod Ukraine, herunder rekrutteringen af cubanske statsborgere til at kæmpe mod Ukraine, og dets stadig tættere militære samarbejde med Moskva, og insisterer på, at dette behandles som et centralt element i EU's revision af dets forbindelser med Cuba; fordømmer ligeledes regimets tilpasning til Lukasjenkoregimet i Belarus, herunder de tætte militære og sikkerhedsmæssige forbindelser, der underminerer den europæiske sikkerhed;

11. insisterer på, at det uafhængige civilsamfund og den demokratiske opposition uden repressalier deltager i enhver dialog inden for rammerne af aftalen om politisk dialog og samarbejde – en inddragelse som selve aftalen kræver – og at EU på ingen måde må være medskyldig i krænkelser af menneskerettighederne på øen, herunder medicinske missioner, der involverer tvangsarbejde, som det kræver, at regimet ophører med i alle dets former;

12. udtrykker sin dybeste og mest presserende bekymringer over den dramatiske forværring af levevilkårene i Cuba og de voksende humanitære konsekvenser af den manglende adgang til brændstof, lægemidler, fødevarer og andre nødvendige varer og offentlige tjenester, som især påvirker sårbare grupper; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at udvikle humanitære kanaler, der leverer energi, fødevarer og medicin direkte til det cubanske folk og uafhængige virksomheder uden om staten, og opfordrer alle donorer til at øge den humanitære bistand, som skal forblive beskyttet, fri for statslig formidling og aldrig finansiere regimet;

13. er indstillet på sammen med det internationale samfund at yde Cuba betydelig bistand gennem kanaler, der er uafhængige af regeringen, mens øen påbegynder en troværdig overgang til demokrati, således at den kan opnå velstand og garantere sine borgeres velfærd; opfordrer NF/HR og medlemsstaterne til konsekvent at rejse disse sager i alle relevante fora og til at støtte ansvarlighed og en fredelig, borgerledet overgang;

14. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet, Kommissionen, det roterende rådsformandskab, næstformanden for Kommissionen/Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik, EU's særlige repræsentant for menneskerettigheder, medlemsstaternes regeringer og parlamenter, Organisationen af Amerikanske Stater, De Forenede Nationer, Den Euro-Latinamerikanske Parlamentariske Forsamling, landene i Sammenslutningen af Latinamerikanske og Caribiske Stater og det cubanske regime.